373 වාදනවේ දුර

වාදනවේ දුර වද බෙර රැව්දේ
නාද ඇසේ රැව් පිළි නැගෙනා
පාද නගා කල්වාරිය නගිනා
දෝත වඩා කුරුසය රැගෙනා

ජේසු අනේ ඔබ මේ විඳිනා දුක
සැම අපේ පව් කරට ගෙනා
බෝ සොව්නා සිහිකර බැතිනා
අපි කඳුළු හෙළා හඬමු //

සිරි සිරසේ කටු කිරුළ දරාලා
දෑස රතේ කඳුළින් පිරිලා
දේහ මතේ කස පහර වැදීලා
ලේ ඉතිරේ සියොළඟ ඉරිලා

පා ඔබගේ පෙම්බරිත සොබාවේ
දේව ගුණෙන් හදවත මුසුවූ
සැම අමා රස පව්බර අපහට
ලෝක උපායට නිති අසුවූ

දෑස වසා හිස ළය මත හිඳුවා
දෑත තබා දෙදිගට ඇරලා
පාද නම මරණය කරු නංවා
බෝ දුකසේ ඔබෙ පණ පිදුවා